

Η Γεωργία Βεληβασάκη και ο Κώστας Αθυρίδης δημιούργησαν το συγκρότημα Gaia και ως πρώτη τους ολοκληρωμένη δισκογραφική πρόταση – προηγήθηκε το cd single *Βραδινό Δελτίο* – κυκλοφόρησαν το παρόν άλμπουμ *Action St*. Η Βεληβασάκη είναι η ερμηνεύτρια του δίσκου και υπογράφει στιχουργικά το μεγαλύτερο μέρος του, ενώ οι μουσικές και η ενορχήστρωση ανήκουν στον Αθυρίδη. Επίσης συμμετέχουν με ένα τραγούδι ο Γιώργος Καζαντζής με την Φωτεινή Λαμπρίδη (“Δεν Υπάρχει Σ’ Αγαπώ”), ο Άρης Ζαράκας από τις Ρόδες (“Σα Σχοινί”) και ο Μαρίνος Καρβέλας (“Δίψα Της Ψυχής”).

Το *Action St* είναι – επιτέλους – από τις λίγες δισκογραφικές δουλειές που δεν αναλώνονται στιχουργικά στα βάσανα και τις επιπτώσεις του έρωτα. Και σημειώνω emphaticά το «επιτέλους», γιατί όλοι οι επίδοξοι στιχουργοί μας θεωρούν το κεφάλαιο «έρως» πιασάρικο και ευκολόχρηστο, τόσο ώστε να το ξεχειλώνουν και να το καταντούν χλιαρό. Οι Gaia μας παρέδωσαν έναν δίσκο ο οποίος ασχολείται ανεπαίσθητα με τα βάσανα της αγάπης, και αντ’ αυτής περιστρέφεται γύρω από τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς που ταλανίζουν σήμερα έναν σύγχρονο και απομονωμένο άνθρωπο. Ένα από τα καλύτερα δείγματα της γραφής της Βεληβασάκη είναι το “Ο Χρόνος Μια Λούπα” και το “Βραδινό Δελτίο”. Στο πρώτο περιγράφονται γλαφυρά και με σύγχρονο λεξιλόγιο οι διαπροσωπικές μας σχέσεις με φόντο το desktop του υπολογιστή, ενώ στο δεύτερο αποτυπώνεται η αστική θλίψη ενός αποσβολωμένου ανθρώπου, ο οποίος φιλτράρει τη ζωή του μέσα από τον πλασματικό κόσμο της τηλεόρασης. Το σουρεάλ “Η Τρελή” με τη ρυθμική αφήγηση του Αθυρίδη αφήνει επίσης καλές εντυπώσεις – το συγκεκριμένο τραγούδι θα το βρείτε στο cd και με τη μορφή video clip, φτιαγμένο έντεχνα από την Μαρία Κοντογιώργου.

Πάντως τα δάνεια της Βεληβασάκη, είτε αυτά προέρχονται από κινηματογραφικές αφορμές όπως το *Mar A Dentro* του Alejandro Amenabar, είτε από την ποίηση της Μαρία Πολυδούρη, καταδεικνύουν τη βαθιά καλλιέργεια της δημιουργού. Η μουσική πάλι, μαζί με την ενορχήστρωση, βγάζουν και αυτές έντονα ποικιλόμορφα στοιχεία. Ο ήχος δηλαδή κινείται μεταξύ της μπαλάντας, του rock ιδιώματος, αλλά και στοιχείων της trip hop αισθητικής. Ο Αθυρίδης κάνει καλή δουλειά, πειραματίζεται όσο χρειάζεται και εν κατακλείδι, μέσα από τη διαφορετική μουσική μορφολογία των τραγουδιών του, παράγει ένα ισόρροπο και ενιαίο αποτέλεσμα. Καλύτερες στιγμές του θεωρώ τον “Μαραθωνοδρόμο” και το “Όλα Είναι Ωραία”.

Το *Action St* αποτελεί μια καλαίσθητη, ολοκληρωμένη πρόταση για τη μουσική του σήμερα. Δεν μπορώ να προκαταλάβω την ερτζιανή πορεία του δίσκου, εκ των πραγμάτων είναι μια ιδιαίτερη δουλειά που θα αγκαλιαστεί από λίγους και κατά βάση μουσικά εκπαιδευμένους. Άρα δύσκολα θα βρει την εμπορική απήχηση η οποία πιστεύω του αρμόζει. Ας είναι, καμιά φορά οι μειοψηφίες κάνουν τη διαφορά...

